

Porunca nouă

Înainte de sărbătoarea Paștelui, știind Isus că îi venise ceasul să treacă din lumea aceasta la Tatăl, iubindu-i pe ai săi care erau în lume, i-a iubit până la sfârșit

20.04.2012

Înainte de sărbătoarea Paștelui, știind Isus că îi venise ceasul să treacă din lumea aceasta la Tatăl, iubindu-i pe ai săi care erau în lume, i-a iubit până la sfârșit. (In 13,1)

„Acest verset din sf. Ioan anunță pe cititorul evangheliei sale că ceva mare va avea loc în această zi. Este o introducere plină de afecțiune, paralelă cu cea pe care sf. Luca o relatează: *Am dorit cu ardoare să mănânc acest Paște cu voi, înainte de pătimirea mea (Lc 22, 15)*”

Este Isus care trece, 83

„În timpul Ultimei Cine, când Isus a pregătit totul pentru a lua rămas bun de la discipolii săi, ei încă o dată s-au încleștat într-o ceartă despre cine trebuie să fie considerat cel mai mare din acel grup de aleși. *Isus s-a ridicat de la masă, și-a depus veșmintele și, luând un ștergar, s-a încins cu el. Apoi turnă apă în lighean și a început să spele picioarele discipolilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins (In 13, 4-5).*

Din nou predică cu exemplul, cu faptele. În fața discipolilor care

discutau din motive de mândrie și de vanitate, Isus se umilește și împlinește cu bucurie oficiul de servitor. Apoi, când se întoarce la masă, comentează: *Știți ce am făcut? Voi mă numiți Învățător și Domn și spuneți bine, pentru că sunt. Dacă deci eu, Domnul și Învățătorul, am spălat picioarele voastre, și voi trebuie să vă spălați picioarele unii altora* (In 13, 12-14). Mă mișcă delicatețea lui Isus, pentru că nu spune: Dacă eu am făcut aceasta, cu cât mai mult trebuie să faceți voi! Se pune pe același plan, nu obligă: corectează cu iubire lipsa de generozitate a acelor oameni.

Ca și primilor doisprezece, așa și nouă Domnul ne poate sugera și sugerează mereu: *exemplum dedi vobis* (In 13, 15), v-am dat un exemplu de umilință. M-am făcut slujitor, pentru ca voi să învățați, cu inimă umilă și blândă, să slujiți pe toți oamenii”

„În timp ce se apropia momentul Pătimirii, Inima lui Cristos, înconjurată de cei care îi iubește, trimite inefabile străluciri de lumină: *Vă dau o poruncă nouă, încredințează a lor săi: Să vă iubiți unii pe alții; așa cum eu v-am iubit pe voi, la fel să vă iubiți și voi unii pe alții. Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți discipolii mei, dacă aveți iubire unii pentru alții* (In 13, 34 – 35) (...)

Doamne, de ce numești „nouă” această poruncă? Am ascultat de curând că iubirea față de aproapele era prescrisă deja în Vechiul Testament, și desigur vă aduceți aminte că Isus, la începutul vieții publice, a amplificat, cu generozitate divină, aceste exigențe: *Ați auzit că s-a spus: Iubește-l pe aproapele tău și urăște-l pe dușmanul tău; dar eu vă spun: iubiți pe dușmanii voștri și*

rugăți-vă pentru prigonitorii voștri
(Mt 5, 43- 44).

Doamne, permite-ne să insistăm: de ce numești „nou” acest precept? În acea noapte, înainte de a te jertfi pe Cruce, în timpul aceluia colaciu de neuitat cu cei care – în ciuda mizeriilor și slăbiciunilor lor personale, atât de asemănătoare cu ale noastre – te-au însoțit până la Ierusalim, Tu ne-ai revelat măsura nebănuită a carității: *cum eu v-am iubit pe voi*. Cât de bine te înțelegeau Apostolii, care au fost martorii iubirii tale insondabile! Vestirea și exemplul Învățătorului sunt clare, precise. Le-a subliniat cu faptele doctrina.

(...) Isus Cristos, Domnul nostru, s-a întrupat și a luat natura noastră pentru a se propune omenirii ca model al tuturor virtuților. *Învățați de la mine* – este chemarea – *căci sunt blând și smerit cu Inima* (Mt 11, 29).

Prin urmare, când explică Apostolilor semnul după care vor fi recunoscuți drept creștini, nu spune: „Pentru că sunteți umili”. El este curăția cea mai sublimă, Mielul nepătat. Nimic nu putea să păteze sfințenia sa perfectă, fără umbră. Și totuși nu spune: „Vor înțelege că sunteți discipolii mei pentru că sunteți caști și puri”. A umblat prin lume în cea mai completă detașare de bunurile pământului. El este Creatorul și Domnul universului, și nu avea nici unde să-și plece capul. Dar nu spune: „Vă vor recunoaște ca ai mei pentru că nu v-ați atașat de bogății”. Rămâne timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți în pustiu, postind riguros, înainte de a se dedica predicării Evangheliei. Și tot nu spune a lor săi: Vor înțelege că slujiți Domnului pentru că nu sunteți mândăcioși și bețivi”. Caracteristica distinctivă a Apostolilor, a adevăraților creștini din toate timpurile, am ascultat-o: *Din aceasta*

– numai pentru aceasta – *toți vor ști că sunteți discipolii mei, dacă veți avea iubire unii pentru alții*”

Prietenii lui Dumnezeu, 222-224

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
porunca-noua/](https://opusdei.org/ro-ro/article/porunca-noua/) (03.04.2026)